

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudkyň JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobce: **JUDr. F. H.**, správce konkursní podstaty úpadce I. G., a. s., zast. advokátem JUDr. Františkem Kosíkem, se sídlem AK Vodičkova 30, Praha 1, proti žalovanému: **Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu**, se sídlem Štěpánská 28, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 8. 2004, č. j. 38 Ca 221/2002 - 51,

t a k t o :

- I. V řízení přerušeném usnesením č. j. 5 Afs 3/2005 - 80 ze dne 17. 2. 2006 **se p o k r a č u j e .**
- II. Řízení o kasační stížnosti **se z a s t a v u j e .**
- III. Žalovaný **je p o v i n e n** uhradit žalobci na nákladech řízení částku 3931 Kč, to k rukám jeho zástupce JUDr. Františka Kosíka ve lhůtě do 15 dnů od právní moci usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou kasační stížnost směřoval žalobce (dále též stěžovatel) proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 8. 2004, č. j. 38 Ca 221/2002 - 51, kterým byla zamítnuta žaloba, kterou se domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 2. 2002, č. j. FŘ 11057/15/01; tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání proti rozhodnutí Finančního úřadu pro Prahu 9 o vrácení přeplatku na dani z přidané hodnoty.

Ve výše uvedené věci vydal Nejvyšší správní soud dne 17. 2. 2006, č. j. 5 Afs 3/2005 - 80 usnesení, kterým ve smyslu ust. § 48 odst. 2, písm. f) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.), přerušil řízení o kasační stížnosti proti shora označenému rozsudku Městského soudu v Praze. Důvodem přerušení řízení bylo podání návrhu Ústavnímu soudu ČR podle čl. 95 odst. 2 Ústavy České republiky a § 64 odst. 3 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu na zrušení některých ustanovení zákona č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů.

Podle ust. § 48 odst. 4 s. ř. s. po odpadnutí překážky, která bránila projednávání věci předseda senátu i bez návrhu usnesením vysloví, že se v řízení pokračuje.

Dle ust. § 47 písm. b) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, prohlásí-li navrhovatel, že byl po podání návrhu postupem správního orgánu plně uspokojen (§ 62).

Podle ust. § 62 odst. 4 s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, sdělí-li navrhovatel, že je uspokojen. Rozhodnutí, opatření nebo úkon, kterým dojde k uspokojení navrhovatele nabývá právní moci nebo obdobných právních účinků dnem právní moci rozhodnutí soudu o zastavení řízení. (§ 62 odst. 5 s. ř. s.).

Podáním ze dne 15. 8. 2007 doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 21. 8. 2007, vzal stěžovatel podanou kasační stížnost zpět s odůvodněním, že přeplatky na DPH byly Finančním úřadem pro Prahu 9 stěžovateli dobrovolně vráceny, což dokládá kopií výpisu z bankovního účtu.

Za této situace bylo rozhodnuto o pokračování ve věci sp. zn. 5 Afs 3/2005 (ust. § 48 odst. 4 s. ř. s.).

Z uvedeného přípisu stěžovatele vyplývá jeho vůle nadále nepokračovat v řízení o kasační stížnosti a dále je z něj zřejmé, že došlo k uspokojení nároku stěžovatele na vrácení přeplateků na DPH ve výši 12 671 Kč za zdaňovací období květen a červen 2001 a předmětná částka byla žalovaným vyplacena.

Nejvyšší správní soud proto s ohledem na výše uvedené a v souladu s ustanovením § 47 písm. b) s. ř. s. za použití ustanovení § 120 s. ř. s. řízení o kasační stížnosti zastavil.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu druhou, s. ř. s., dle kterého vzal-li navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení. Vzhledem k okolnosti, že bylo prokázáno, že žalobce vzal kasační stížnost zpět proto, že žalovaný rozhodl dle jeho návrhu, přísluší žalobci právo na náhradu nákladů řízení. Jelikož náklady řízení nebyly zástupcem vyčísleny, určil soud odměnu zástupce žalobce dle ust. § 35 odst. 2 s. ř. s., částkou 1 x 1000 Kč za jeden úkon právní služby – písemné podání soudu ze dne 8. 3. 2005 týkající se věci samé a 1 x 75 Kč na úhradu hotových výdajů, v souladu s ust. § 9 odst. 3 písm. f), § 7, § 11 odst. 1 písm. d) a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění účinném do 31. 8. 2006; dále částkou 1 x 2100 Kč - dle ust. § 11 odst. 1 písm. d) vyhl. č. 177/1996 Sb., o odměnách a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění účinném od 1. 9. 2006 za 1 úkon - zpětvzetí kasační stížnosti ze dne 15. 8. 2007 (2100 Kč); dále přiznal náhradu hotových výdajů ve výši paušální částky 1 x 300 Kč podle ust. § 13 odst. 3 citované vyhlášky, celkem tedy 2400 Kč. Protože ustanovený advokát je s účinností od 1. 1. 2006 plátcem daně z přidané hodnoty (dále jen „daň“), zvyšuje se tento nárok vůči státu o částku odpovídající dani, kterou je tato osoba povinna z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Částka daně, vypočtená dle ust. § 37 a ust. § 47 odst. 3 zákona č. 235/2004 Sb., činí k jednomu úkonu právní služby 456 Kč.

Ustanovenému zástupci se tedy přiznává náhrada nákladů řízení v celkové výši 3931 Kč k jejímuž uhrazení byla žalovanému stanovena přiměřená lhůta, a to do 15 dnů od právní moci usnesení.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 17. září 2007

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu